

ВЫБАРЫ
КІРУЮЧЫХ
ПАРТОРГАНАЎ

Сталінскі Цэнтральны Камітэт ВКП(б) паставіў правесці выбары кіруючых партыйных органаў у перыяд красавік — першая палова чэрвеня 1938 года. Гэта гістарычнае рашэнне Цэнтральнага Камітэта партыі з'яўляецца сур'ёзным экзаменам для ўсіх партыйных арганізацый, для кожнага камуніста пасобку. Для пашай партыйнай арганізацыі раённым камітэтам партыі дзень выбараў устаноўлен 22 красавіка 1938 года.

Да выбараў трэба весці сур'ёзную большэвіцкую падрыхтоўку. «Выбары кіруючых партыйных органаў павінны быць праведзены пад знакам далейшага, усямернага ўздыму партыйна-палітычнай работы, умацавання сувязі партарганізацыі з масамі і паспяховага выканання палітычных і гаспадарчых задач, якія стаяць перад партарганізацыямі».

Не адкладаючы ні на адну мінуту работы па падрыхтоўцы да выбараў, партыйны камітэт павінен неадкладна ліквідаваць недахопы, меўшыя месца ў рабоце парткома. Трэба з ўсёй рашучасцю перабудаваць работу па палітычнаму выхаванню мас, не дапускаючы скачкоў і кампанейшчыны ў гэтай сур'ёзнай справе. Пытанне партвучобы камуністаў набывае выключна важнае значэнне. Тым не менш мы маем не столькі бліскучае становішча. Нікому не сакрэт, што школа па вывучэнню гісторыі ВКП(б), якой кіраваў член парткома тав. Маханёк, мела неаднаразовыя зрывы заняткаў па віне самага кіраўніка. Не лепш становішча і са школамі комсамольскай і профсаюзнай палітвучобы. Партыйны камітэт павінен па-большэвіцку наладзіць работу парткабінета, які павінен сістэматычна забяспечваць прапагандыстаў і агітатараў адпаведнай дапаможнай літаратурай і т. д.

Наша большэвіцкая партыя з'яўляецца перадавым атрадам рабочага класа. Яна з'яўляецца кіруючай партыяй, яна карыстаецца бязмежнай любоўю і адданасцю мас. Усё, што ёсць лепшае ў радах рабочага класа і працоўнага сялянства, мы павінны прыцягнуць у рады большэвіцкай партыі. Партыйны камітэт павінен дапамагчы лепшым людзям падрыхтавацца да ўступлення ў рады партыі. Групы спачувачых і комсамол павінны быць тым рэзервам, адкуль мы павінны папаўняць свае рады. Задача парткома — забяспечыць сістэматычнае выхаванне спачувачых і вучыць іх большэвізму.

Мы не можам і не маем права забываць словы таварыша Сталіна на лютаўскім Пленуме ЦК ВКП(б) 1937 года аб спалучэнні палітыка-выхаваўчай работы з гаспадарчай. Аднак факты гавораць, што партыйны камітэт не заўсёды і своєчасова займаецца гэтымі пытаннямі. Пытанні камплектавання аспірантура, падрыхтоўка да сесіі, дзяржэкзамена, дысцыпліны яшчэ і зараз праходзяць міма партарганізацыі і парткома.

Задачы, пастаўленыя Цэнтральным Камітэтам партыі па правядзенню адчотна-выбарчай кампаніі, партыйная арганізацыя павінна выканаць з гонарам.

РОСТ ПАРТАРГАНАЦЫІ

З моманту апублікавання пастаноў ЦК ВКП(б) аб аднаўленні прыёму ў партыю прайшло не мала часу, аднак наша партыйная арганізацыя расце зусім незадавальняюча. Гэта ў той час, калі мы маем выдатных непартыйных большэвікоў, дастойных быць у радах большэвіцкай партыі. Да ліку іх трэба аднесці агітатараў і прапагандыстаў, якія выраслі на гэтай адказнай рабоце. Незадавальняючы рост тлумачыцца зусім недастатковай работай парткома, які дрэнна арганізаваў работу са спачувачымі і астатняй масай. Асабліва нецярпіма такое становішча, калі кандыдаты з вялікім стажам дагэтуль не могуць быць пераведзены ў члены партыі.

Цяга ў партыю велізарная. І мы павінны дапамагчы дастойным людзям уступіць у яе рады.

На сёння ў партком паступіла 21 заява аб уступленні ў партыю, з якіх 4 чалавекі агульна-партыйным сходам зацверджаны ў кандыдаты КП(б)Б. З ліку кандыдатаў/тры чалавекі пераведзена ў члены партыі. Парткомам прынята ў члены партыі 3 чалавекі і ў кандыдаты — 1 чалавек.

Сярод прынятых у кандыдаты партыі мы маем лепшых комсамольцаў, выявіўшых сябе на прапагандыскай і агітатыйнай рабоце (Озер, Пракаповіч і Бандаровіч). Безумоўна, гэтыя лічбы не могуць задаволіць нас. Партыйны камітэт павінен весці вялікую палітыка-выхаваўчую работу сярод студэнтаў, навуковых работнікаў, каб забяспечыць рост партыйных радоў за лік лепшых патрыётаў сацыялістычнай радзімы.

ЗРЫВАЮЦА ПАРТЗАНЯТКІ

Гурток па вывучэнню гісторыі ВКП(б), у якім займаюцца члены і кандыдаты партыі, на працягу трох год працаваў нядрэнна. Слухачы рэгулярна рыхтаваліся, і заняткі праходзілі жыва і цікава. З пачатку гэтага года кіраўніком гуртка быў вызначан тав. Чымбург, які правёў некалькі заняткаў, затым быў вылучан тав. Валчок. Пасля Валчка кіраваць гуртком

пачаў тав. Маханёк. І так у гуртку змянілася тры прапагандысты.

Кожны новы прапагандыст пачынаў заняткі з новай тэмы, у рэзультате па адной і той-жа тэме праводзілася па некалькі заняткаў. Слухачы гуртка зусім перасталі рыхтавацца. У апошні час каля трох заняткаў сарвалася (не ўявіўся прапагандыст тав. Маханёк).

ТАЛАН.

На кансультацыі па гісторыі ВКП(б) у прапагандыста т. Ваўчка.

СМЯЛЕЙ РАСШЫРАЦЬ РАДЫ ЛЕНІНСКАГА КОМСАМОЛА

У бягучым навучальным годзе комсамольская арганізацыя універсітэта вырасла на 76 чалавек. Гэта ў два разы больш, чым у мінулым годзе. Разам з тым было-б бахвальствам сказаць, што з ростам у нас справа абстаіць добра. На геафаку і гістфаку амаль зусім няма росту (за гэты перыяд комсамольская арганізацыя геафака вырасла на 8 чалавек, гістфака — на 12 чалавек). А несаюзнай-жа моладзі многа, асабліва на I курсе гістфака і геафака. Комсамольская група I курса геафака на чале з комсоргам тав. Калітухо не цікавіцца ростам комсамольскай арганізацыі, не праводзіць сярод несаюзнай моладзі работы і нават у самой комсамольскай групе ў сакавіку не праведзена схода па вывучэнню прамовы Леніна на III з'ездзе комсамола, не арганізавала ні адной экскурсіі. Комсорг не цікавіцца, ці наведваюць комсамольцы і несаюзная моладзь групы даклады і лекцыі, якія арганізоўвае камітэтам комсамола і прафкомам. Радавыя комсамольцы групы аддалі на водкуп усю работу комсоргу, не дапамагаюць яму, а комсамольцы Гладкі, Сонік, Лескавец і іншыя змагі-б аказаць

добраю дапамогу тав. Калітухо. Няма работы ў групе, яма і росту. З 20 чалавек несаюзнай моладзі толькі адзін таварыш прыняты ў комсамол.

Нельга сказаць, што сярод моладзі універсітэта няма людзей дастакова падрыхтаваных і жадаючых уступіць у комсамол. Гэта быў-бы паклёп на нашу моладзь. Не сакрэт, што з дня ў дзень расце палітычная актыўнасць і свядомасць моладзі. Сваю адданасць справе камунізму, сваю палітычную актыўнасць савецкая моладзь з асаблівай сілай прадеманстравала ў час выбараў у Вярхоўны Совет СССР.

ЦК ВЛКСМ у рашэннях пленума адзначае, што важнейшай прычынай незадавальняючага росту ВЛКСМ з'яўляецца неразуменне многімі комсамольскімі работнікамі характару і сутнасці ленінскага комсамола, як масавай беспартыйнай арганізацыі, якая спачувае праграме ВКП(б) і ставіць сваёй мэтай выхаванне ўсёй працоўнай моладзі ў духу камунізму, і лічаць, што комсамол прымае ў свае рады ўжо гатовых палітычна-граматных, выхаваных людзей. Не выпадкова таму, што ўступаючым у комсамол

ПАЛІТГУТАРКІ НЕ ПРАВODЗЯЦА

Фармальна ў інтэрнаце па Школьнай вылучана 5 агітатараў, але палітгутаўкі ў першым паўгоддзі не праводзіліся і зараз не праводзяцца. Агітатар — член партыі тав. Поляк нават ні разу не заглянуў у інтэрнат. Агітатар, комсамолец Чэрняк, ён-жа член прафкома БДУ, таксама не праводзіць палітгутаўкі.

Агітатар Рэхсон заяўляе, што яму трэба рыхтаваць залікі, а не палітгутаўкі займацца. «Я не супроць палітгутаўкі, а праводзіць мне іх часу няма», — з усмешкай гаворыць ён.

Ц. МЕДНІК.

УЖО ЧАЦВЕРТЫ ГОД...

Ужо чацверты год мы вывучаем гісторыю партыі на палітзанятках. Пачалі з народнікаў у 1935 г. і ледзь ва канчылі пятым годам у 1936 годзе. Далей справа ніяк не ідзе. Што-ж перашкаджае? Уся бяда ў тым, што на кожныя палітзаняткі прыходзіць новы прапагандыст, а за частую няма ні старага, ні новага. Такім чынам, вывучэнне гісторыі партыі не ідзе наперад.

У гэтым годзе ў нас ні адной тэмы не прапрацавалі так, як гэта патрэбна. За апошні час мы прапусцілі 8 палітзаняткаў толькі з-за таго, што няма прапагандыста. Мы прыходзім на заняткі, але ходзім на карыдоры і так ні з чым ідзем дамоў. Нас сустракаюць члены камітэта і пасылаюць у гурткі, дзе вывучаюць гісторыю партыі таго перыяда, які мы пачалі вывучаць яшчэ ў 1935 годзе. Члены камітэта робяць гэта таму, каб людзі не хадзілі дарэмна па карыдору, а, па-другое, каб зняць з сябе віну за зрыў заняткаў, а нам не цікава слухаць чацверты год адну і тую-ж тэму.

Хочацца, нарэшце, сказаць: патрэбна комсамольскаму камітэту звярнуць самую сур'ёзную ўвагу на наш гурток і наогул на ўсе гурткі.

В. МАЛАКОВІЧ.

прад'яўлялі запатрабаванні, як уступаючым у рады ВКП(б).

Пленум ЦК асудзіў практыку экзаменаў пры ўступленні ў комсамол. Ён запісаў: «Забарапіць пры прыёме моладзі ў комсамол праводзіць якія-б та ні было палітычныя экзамены, строга кіруючыся статутам ВЛКСМ аб тым, што ў члены комсамола прымаецца ў індывідуальным парадку перадавая, адданая савецкай уладзе моладзь з асяроддзя рабочых, сялян і служачых, якія прызнаюць праграму і статут ВЛКСМ».

Карэннай прычынай слаблага росту комсамольскай арганізацыі універсітэта з'яўляецца адставанне арганізацыйна-палітычнай работы ад узрослых запатрабаванняў моладзі. Неабходна часцей праводзіць групавыя адкрытыя комсамольскія сходы з пытаннямі вывучэння біяграфій правадыроў, іх вучэння аб выхаванні моладзі, растлумачваць рашэнні V пленума ЦК ВЛКСМ, арганізоўваць экскурсіі комсамольцаў разам з несаюзнай моладдзю ў дом I з'езда РСДРП. Музей рэвалюцыі, на прадпрыемствы Менска, уцягваць прынятых у комсамол у актыўную грамадска-палітычную работу.

БУЯКОУ.

МОЛАДЗЬ АВАЛОДВАЕ АБАРОННАЙ СПРАВАЙ

Студэнты нашага ўніверсітэта з поспехам авалодваюць абароннай справай. У аўтоматшколе займаецца 127 чалавек і закончыла ўжо 39. Падрыхтавана і пераэтэставана 54 інструктары ППХА. У гуртку па здачах норм на ППХА займаецца 125 чалавек. На кожным факультэце створаны гурткі ППХА па здачах норм, якімі кіруюць нашы інструктары-студэнты. У аэражурце займаюцца і рыхтуюцца стаць лётчыкамі 5 чалавек.

Два разы ўніверсітэт удзельнічаў у агульна-гарадскіх стралковых спаборніцтвах, дзе нашы каманды занялі першае і другое месцы. Найлепшыя вынікі па стральбе далі тт. Рудава, Вайноўскі, Станкевіч і іншыя.

Нашы інструктары ППХА накіраваны штабам ППХА на заводы і фабрыкі горада Менска для правяркі і аказання на месцы дапамогі. Трэба адзначыць лепшых факультэцкіх работнікаў АСО, як тав. Луцэвіча (гістфак), Семіжон (хімфак). На фізмаце-ж да гэтага часу абаронная работа была пастаўлена дрэнна, хаця там і ёсць усе умовы і сілы.

НАВАЛЕВІЧ.

НАЛАДЗІЦЬ АБАРОННУЮ РАБОТУ

У рабфаку яшчэ з пачатку навучальнага года быў выбран совет Асоавіякіма. Людзі ў яго ўвайшлі, здавалася-б, знаёмыя з абароннай работай, але совет АСО нічога не робіць. Нормы на значок ППХА першай ступені не ўсе студэнты здалі, заняткі з п'яздаўшымі нормамі не праводзяцца, жадаючых-жа здаць нормы ёсць многа. Заняткі па падрыхтоўцы варашылаўскіх стралкоў I і II ступені таксама ніхто не праводзіць.

Старшыня АСО тав. Маразевіч — студэнт II курса — лічыць, што яго работа заключаецца толькі ў межах сваёй групы. Работа АСО да гэтага часу не набыла шырокага масавага характару. Совет АСО не кіруе груповамі АСО-работнікамі.

Ёсць на рабфаку і фізбюро, якое таксама нічога не робіць. За зімовы час нормы на лыжах на значок ГПА здалі толькі 5 чалавек. Здачами астатніх норм на ГПА ніхто не займаецца, не гледзячы на тое, што ёсць платны работнік фізкультуры на рабфаку.

ФРЫД.

ЯШЧЭ РАЗ АБ ГЕАФАКУ

Ворагі народа, якія доўгі час арудвалі на геафаку, нанеслі шмат шкоды ўніверсітэту і ў асаблівасці геаграфічнаму факультэту.

Здавалася-б, што дэканат геафака павінен быў сур'езна, па-большэвіцку ўзяцца за ліквідацыю вынікаў шкодніцтва, за наладжанне вучэбнага працэса і наогул усёй работы факультэта. Аднак на справе мы бачым зусім іншае з'явішча. Дэкан геафака тав. Андрушчанка належнай увагі факультэту не ўдзяляе і яго работай не цікавіцца. Кіраўніцтва факультэтам фактычна ўзначальвае тав. Зубрыцкі, які слаба падрыхтаван да гэтай работы. І таму не выпадкова, што на геафаку адсутнічае дысцыпліна, спазненні і прагулы тут — звычайнае з'явішча.

Факты аб дрэннай пастаноўцы работы самі гавораць за сябе. Не гледзячы на тое, што геафак існуе ўжо чатыры годы, да гэтага часу факультэт не ўкамплектаван прафесарска-выкладчыцкімі кадрамі, па цэламу раду профільных дысцыплін выкладчыкі зусім адсутнічаюць. Аб рабоце кафедраў і гаварыць няма чаго, бо яны існуюць толькі фармальна. Кабінеты фізічнай і эканамічнай геаграфіі таксама знаходзяцца ў непрыглядным становішчы, работа ў іх як след не арганізавана, студэнт не мае магчымасці атрымаць кансультацыю па цікавым яму пытанню.

Да заліковай сесіі асталося вельмі мала часу. Але дэканат не вядзе ніякай падрыхтоўчай работы. Больш таго — у яго рабоце існуе поўная нераз-

бярэха. Да гэтага часу кіраўніцтва дэканата не падумала аб састаўленні графіка правядзення залікаў, студэнты не ведаюць, што і калі будуць здаваць. У свеце прыведзеных фактаў неабходна ўказаць на тую акалічнасць, што сама кіраўніцтва дэканата за частую зрывае нармальную работу студэнтаў. На 23 сакавіка быў прызначан залік па курсу геаграфіі глебы, які быў прачытан тав. Андрушчанка. Студэнты пяці груп рыхтаваліся да здачи. Але нечакана для ўсіх дэкан геафака т. Андрушчанка выязджае з Менска ў невідомым напрамку, пікага аб гэтым не папярэдзіўшы, і здача заліка зрываецца.

Мы спадзяемся, што рэктарыят ўніверсітэта і партком неадкладна зоймуцца справамі геафака. С. Т.

ЭКАНОМІЯ НА ГРАЗІ І ПЫЛЕ

Чыста апраўтаму студэнту нельга з'явіцца ў аўдыторыі ўніверсітэта, бо парты, крэслы, сталы ніколі не выціраюцца ад пылу. У 313 аўдыторыі можна ўбачыць перавернутыя крэслы і кафедру, месцамі не выцёртае ад пылу шпаліна. Прабіраецца ў гэтай аўдыторыі праз гуртам наваленыя ў праходах крэслы да злапалучнай парты, садзіцца і к сваёму вялікаму здзіўленню бачыш на рукавах пыл. І так з дня ў дзень.

Прарэктар па гаспадарчай частцы тав. Ліхтарнікаў рашыў, што ўніверсітэту абыйдзеца дзешавей працірка парт ад пылу рукавамі студэнтаў, чым калі-б гэту работу выконвалі

прыбіральшчыцы.

Правіноў званок. Пачалася лекцыя, але тут-жа яна прарываецца, бо лектару патрэбна запісаць на дошцы дату, прозвішча і т. д., а зрабіць гэтага ён не можа: «хотосьці» вынес з аўдыторыі дошку, трапку і крэйд.

І тут перад намі зноў фігура тав. Ліхтарнікава. Ён спяшаецца. Ён кіруе. Ён-жа гаспадарчы, у яго вельмі многа работы. Ён заняты «важнымі» справамі. Яму няма часу займацца аўдыторыямі, лабараторыямі, кабінетамі.

Як відаць, рэктару ўніверсітэта тав. Бабраўніцкаму прыдзеца пацікавіцца ўсімі гэтымі «дробязямі». БІРЫЛКА.

Лепшая каманда стралкоў БДУ.

ДАЛЕІ ТАК НЕЦЯРПІМА

Ужо хутка будзе чатыры годы, як мы гаворым адно і тое-ж: лекцыі зрываюцца, чытаюцца дрэнна, сярод студэнтаў адсутнічае дысцыпліна і т. д. Аб усім гэтым надакучыла ўжо гаварыць, але становішча на гістарычным факультэце прымушае зноў і зноў звяртацца да гэтых пытанняў. На факультэце сістэматычна зрываюцца лекцыі па Канстытуцыі на III і IV курсах, не гавораць ўжо аб тым, што чытаецца гэты важнейшы прадмет дрэнна, не цікава, адчуваецца, што тав. Топас да лекцыі не рыхтуецца. Гэта пацвярджаецца частымі спазненнямі і датэрміновым ухідам з лекцыяў. Часта бываюць выпадкі, калі прыклады і параўнанні прыводзяцца няўдалы. Так, напрыклад, глумачы аб роўнасці, тав. Топас гаворыць студэнтам: «Калі-б вы казалі дрэўнім грэкам аб роўнасці, то яны-б вас назвалі звар'яцелымі і накіравалі-б у 2-ю савецкую».

Што гэта, калі не бязглуздзіца «чыстай марзі»?

Таксама спазняецца, часта зрывае лекцыі, ухадзіць за 15 мінут да зван-

ка і чытае выключна дрэнна на IV курсе выкладчык па новай гісторыі тав. Гайдук. Яго лекцыі нічога не даюць карыснага, акрамя таго, што сон наганяюць на студэнтаў. Ён не прытрымліваецца самых элементарнейшых правіл педагогікі. Прыдзе ў аўдыторыю, ляжа на кафедру і пачынае блытаць дату за датай, факт за фактам, а затым, як-бы ў апраўданне: «Ой, прабачце мяне. Гэта няправільна, я сёння усталя, а таму і блытаю».

Дэкан гістфака тав. П'якоў на лекцыях Канстытуцыі, новай гісторыі і іншых ніколі не бывае. Хаця, што аб гэтым гаварыць, калі тав. П'якоў наогул ніколі нельга застаць у дэканце. Калі-б студэнты не запыталіся ў сакратара, дзе дэкан, то адзін адказ: «П'якоў у МПП», «П'якоў сёння ў дэканце не будзе». Намесніка дэкана тав. Шабуні зусім не адчуваецца на факультэце. Яго толькі, мабыць, адчувае бухгалтэрыя і каса на ведамасці. А ў гэты час дысцыпліна сярод студэнтаў і навуковых работнікаў адсутнічае.

Для многіх студэнтаў і асабліва III і IV курсаў не існуе ніякіх правіл дысцыпліны. Рад студэнтаў калі хоча прыходзіць і калі хоча ўходзіць з лекцыяў. Студэнт Доўганалаў лічыць, што для яго лекцыі наведваць не абавязкова. У той час, калі ідуць заняткі, Салега заўсёды ходзіць па кніжных магазінах. Ні аднаго разу яшчэ не быў на лекцыі па Канстытуцыі Лысквец, ды і сам стараста групы Гольдман часта робіць прагулы. Студэнты Рыбакоў, Розенгауз, Канстанцінаў, Элькінд бываюць на лекцыях калі ім захочацца.

На IV курсе студэнты Вайноўскі, Лычкоў і іншыя сістэматычна робяць прагулы. Лычкоў у першым паўгоддзі не наведваў заняткаў па мове, матэматыцы тым, што «яшчэ неапрэзляіўся». У гэтым паўгоддзі ён «апрэзляіўся» па вывучэнню дрэўне-рускай мовы, аднак на запятках апошняй мала калі бывае.

Такое становішча далей нецярпіма. Рэктарыят павінен прыняць належныя захады.

Е. РОТМАН.

ФЕЛЬЕТОН

АДЗІН ЗАГАД АДМАУЛЯЕ ДРУГІ

Калі хто-небудзь будзе сумнявацца ў гэтым загалюўку, то можа заглянуць у загады рэктара і пераканацца.

Студэнт III курса гістфака Кандыбовіч В. яшчэ ў пачатку навучальнага года ўзяў перавод у вячэрні педінстытут. Як водзіцца ў такіх выпадках, перавод быў аформлен загадам № 273 ад 25 кастрычніка 1937 года па БДУ.

Але, як гавораць, усё цяжэ, усё змяняецца, а ў даным выпадку, што пішацца сёння, забываецца заўтра, адна папэрка адмаўляе другую. Кандыбовіч дзесьці там працуе, вучыцца, здае залікі і нічога не ведае, што яму ў БДУ добрыя дзядзі і цёці рэгулярна выпісваюць па 175 рублёў у месяц. Студэнты, абураныя гэтым, не раз заяўлялі касірыш, у бухгалтэрыю, у дэканат, што Кандыбовіч ў БДУ няма, але, авохці! Для бухгалтэра мала вуснай заявы, ім патрэбен афіцыйны дакумент — папэрка. Дык у чым-жа справа, таварышы з касы, бухгалтэры і дэканата, вазьміце афіцыйны дакумент, прачытайце загад № 273. Хаця, праўда, што гаварыць аб гэтым загадзе, калі 25 сакавіка з'явіўся ўжо новы загад № 63, па якому ўстанаўлівалася стыпендыя студэнтам БДУ на другі семестр 1937/38 навучальнага года, і тут сярод соцень прозвішчаў ёсць і Кандыбовіч В.

Мы звярнуліся за растлумачэннем гэтага рэбуса да галоўбуха тав. Карэскага. Апошні замахаў і рукамі і нагамі: моў, мая хата з краю. Спісы па атрыманне стыпендыі па гістфаку складаў дэкан тав. П'якоў, а я ў гэтай справе маленькі вінцік. У сваю чаргу, калі-б мы звярнуліся да тав. П'якоў, то ён, нанэўна, адказаў-бы: гэта справа не мая, ідзіце да рэктара, я маленькі вінцік і наогул, мала звязан са студэнтамі.

Невядома, на каго ўжо будуць спасылацца і маленькія і крыху большыя вінцікі — і Карэльскі, і П'якоў, і кіраўнік спраў, і іншыя работнікі БДУ, калі яны прачытаюць наступны факт: студэнт Ф. быў выкрыты і з'яўта вораг народа. 10 сакавіка загадам № 50а аформлена яго выключэнне з БДУ, а праз 15 дзён, 25 сакавіка яго прозвішча папала ў загад, які ўстапаўліваў стыпендыю студэнтам, а затым і ў ведамасці на атрыманне прошай.

Хто-ж усё-такі павінен? Рэктарыят, нанэўна, устанавіць.

Нарэшце, к месцу будзе ўказаць тут і тое, што загады рэктара акрамя таго, што яны супярэчаць адзін другому, пішуцца выключна непісьменна і стылістычна, і арфаграфічна, і сінтаксічна. У даным выпадку можна абмежавацца тым, што не будзе замнога для канцылярскіх работнікаў БДУ, калі мы параім ім наведваць школу непісьменных, бо фактаў непісьменнасці многа, што загад — то факт. А каб не было сорамна, няхай яны свае атэстаты там не паказваюць і не гавораць, што з ўніверсітэта. Я. ПАУЛОУСКІ.